

Добруджански Новини

Ziar independent de informații - Apare la Bazargic - Inscris la Trib. Caliacra Nr. 6.

Redacția și Ad-ția Str. R. Carol No: 47 - B-gic România

Български информационен вестникъ

Redactor-Proprietar: STEFAN RADEV

Еднодневки

Нѣкога, когато истори-
кътъ разглежда, проявитъ
на нашия духовенъ жи-
вотъ тукъ, че бѣде поразе-
ненъ отъ една тѣхна стран-
на, но характерна особен-
ностъ. Всѣя културна про-
ява у насъ, всѣко културно
начинание, колкото и се-
риозни да сѣ били основи-
тели върху които е почи-
вало, колкото и належащи
да сѣ били нуждитъ, кои-
то сѣко изживявали на жи-
вотъ, никогъ не е оцѣля-
вало по-дълго време.

Съ каквѣзъ энтузиазмъ,
съ какви хубави плано-
ве и надежди е започнало
всѣко подобно начинание,
и какъ печално е зазвѣ-
швало!

Нека не изброяваме де-
сяткитъ вестникъ, които
се родиха и умрѣха въ ед-
но късо време! Но имаше
списания, където намира-
хъ мѣсто творитъ на мла-
ди и обещаващи сили,
списания, въ които на-
мѣрихъ се намираха шо-
годе, храна за душитъ си.

Списанията: „Факелъ“,
„Добруджански прегледъ“,
„Полъ“, „Просветително
ехъ“, „Класове“, „Добруд-
женско стопанство“ и пр.
се появиха и живѣха по
денъ дасъ.

Нито едно отъ тѣхъ спи-
сания не можа да устой на
предопределената съдба
участъ, която сполетява-
ше всѣко проявление отъ
по-висшъ характеръ у насъ.

Българския Народенъ
университетъ отъ Базар-
джикъ и редакцията теа-
трални трупи, дѣнко отъ
които бѣха стигнали до
завидна висота, имаша съ-
щата участъ,

Защо всичко това?

Ето единъ въпросъ, чий-
то отговоръ разкрива дъл-

болятъ на една печална
действителностъ.

Едно скръбно призна-
ние: у насъ, като че ли,
нѣма почва за духовна рас-
тателностъ. Идването на
бѣлъ свѣтъ на една ду-
ховна проява е резултатъ
на душевния импулъсъ на
повече хора. Този душе-
венъ импулъсъ се обуславя
съ духовнитъ нужди на
обществото. А духовнитъ
нужди на обществото сто-
ятъ будни и искатъ своето
задоволяване, когато всрѣдъ
това общество сѣ се вне-
дрили трийни, здрави и
дѣлни културни традиции.

Ние нѣмаме такива. И
затова нашитъ културни
прояви носятъ спонтаненъ
и недолготраенъ харак-
теръ. Изживяватъ изолира-
но съкъшъ, и умирайтъ,
бѣзъ да почувствува нѣкой
тѣхната смъртъ и липса.

А ние имаме духовни
нужди. Ние имаме нужда
отъ култура. Съ нейното
отсъствие се обуславятъ
печалнитъ зрѣлища, проя-
вления, раздори въ нашия
общественъ животъ.

Културнитъ ратници,
които издигнатъ културно
ниво на нашето обще-
ство, на нешто неселе-
ктивно тукъ, ще направятъ
най-великото дѣло, най-
върховното добро за това
население.

Нека да ги тачимъ, не-
ка да ги подкрепимъ, не-
ка да ги следваме по тѣх-
нитъ пѣкъ, който ще ни
изведе изъ дълбокия и
убийственъ мракъ, въ кой-
то се лугаме.

Четете в-къ

„Добр. Новини“

Помирение на работническото съобщество

Въ рамкитъ на „Часана
Н. дията“ г. проф. Михаилъ
Радя — Министра на Тру-
да, произнесе въ Петъкъ
6 Януарий 1959 г. на на-
шитъ радиопретавители
постого едла интересна
сказка за „Работническата
година“.

Съ своя синтетиченъ
духъ, характеренъ за чо-
вѣка на науката, оратора
направи прегледъ на поло-
женито на работническото
презь миналия парти-
зански режимъ и благо-
творната еволюция която
започна отъ прокламира-
нето на Новата Конститу-
ция.

Съ право заяви г-нъ Ми-
нистра на Труда, че преди
установяването на новия
режимъ на национално обо-
новление, нито една класа
не бѣше по дезорганизи-
рана отъ тѣхъ на ромѣнското
работническото. Появилъ се
въ една държавна, предимно
земледѣлска, то бѣше
жества на крайнитъ те-
чения, отначало коммуни-
стически, после гаришки и др.

При тѣхъ условия, че мо-
же то работническото, не са-
мо че бѣше поизмърано, но
дори и изключено, като
чуждъ елементъ извъ срѣ-
дната на ромѣнската нация.
Великитъ нашъ Кралъ,
обръщайки съ същата лю-
бовъ, всички социални слое-
ве, не иска да остави ра-
ботническото въвъ отъ
ромѣнското общество.

Г. проф. Михаилъ Радя,
показа, въ хубави думи,
какъ, следвайки Височай-
шия импулъсъ на Н. В. Кра-
ля, се е старалъ да помири
работническото съ нацията
и да ги въведе наново въ
нейното лоно.

Въ тѣхъ насока той нап-
ри редакцията под брѣни, като:
законъ за брѣснитъ, законъ
за трудовитъ договори, съ-
здаване на пенсия за ста-
ростъ и за наследнитъ,
реорганизирани на работ-
ническото образование и т.
Н. г. проф. Михаилъ Ра-
дя, е и единъ отличенъ пи-
сателъ, напѣтвачъ на новитъ
артистични течения. За
това, заради душевната ра-
достъ на работническото,
той основа организацията
„Трудъ и добродѣлъ“, ко-
ято повлигва артистично
ниво на ония, които въ
миналитъ години бѣха па-
ринитъ на обществото.

Работническия театръ,
е дѣлъ до сега стотини
представления, бѣдѣи и по-
сетенъ съ ентузиазмъ отъ
повече отъ 70000 души ра-
ботници.

Единъ въпросъ, който
съставлява основната зада-
ча на новия режимъ, това
е прѣматъ на ромѣнския
трудъ. Единъ новъ законъ
за пасирването ще направи
щото да се употребяватъ
туземни елементи, че мо-
же да се иска намаляване
процента на чужденитъ и
замѣстването имъ съ спе-
циалитъ ромѣни.

Къмъ края на сказката
си г. Министра на Труда,
показа какъ сега цѣрува
най-цѣлна хармония върѣдъ
работническата класа.

„Повече отъ всѣкого из-
пѣкъ, — каза оратора —
побратимството на класи-
тъ въ Ромѣния чрезъ хар-
моничното сътрудничество
въ Фронта на Национал-
ното Възраждане“, къмъ
който се присъединиха ка-
кто най-големитъ индустри-
алци на държавата, тѣхъ и

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

НЕМСКОТО МАЛЦИНСТВО

Сворѣдъ какшо гласи чл.
6 ал. 2 отъ Правилника
на закона за създаването
на „Фронта на Нац. Въз-
раждане“, „етническиятъ
малцинства записани въ
Фр. на Нац. Възр. могатъ
да осъществяватъ, въ соби-
ственитъ секции, правата,
който имъ сѣ осигурени
отъ съществуващитъ за-
кони“.

Въ духа на това наре-
ждане на правилника, така
както посочава по-долу,
г. Армандъ Калдѣску м-ра
на Вътр. Раб. е водилъ
преговори съ прѣдставителъ
на немското мал-
цинство, съ които е ус-
тановилъ най-добри усло-
вия за създаване на съ-
ветитъ секции на Фр. на
Нац. Възр. и наскоро следъ
да се установяватъ по-
добри условия и за унгар-
ското малцинство.

Въ рамкитъ на Фр. на
Нац. Възр. етническиятъ
малцинства отъ Ромѣния,

тримата най-важни ръко-
водители на работната класъ:
Григоровичъ, Флуершъ и
Ефтимѣ Германъ.

Работнитъ и патрони, со-
лидарни въ общитъ си къмъ
Отчество и Кралъ, ще раз-
сѣятъ отъ сѣга нататкъ,
не гѣ въпристапни лагери,
а въ срѣдната на една и
сѣща партия, правитъ и
дѣлнитъ на всѣкого.

Въ пълненъ миръ, раз-
вѣстителство и братство, вси-
чѣтъ общественитъ класи,
ще си подадатъ ръка за
преуспѣването на нацията
наша“.

Речта на г. проф. Радя,
слушана съ живъ интересъ
отъ цѣлата държавна, из-
пълни съ радостъ и надеж-
да, сърцата на всички ро-
мѣнски работници.

намирайтъ така всички
условия за нормално кул-
турно, политическо и ико-
номическо развитие но и
задоволство да сътвори-
мъ въ духа на дисци-
плина и законностъ, на-
редъ съ ромѣнско ма-
жоритарно население за
защитване и преуспѣване
на държавата.

Унгарското малцинство

Саббота 7 Януарий т.с.
се състоя въ Клужѣ, въ па-
лаша на Кракия прѣд-
ставителъ едно съзѣание,
въ което взеха участіе:
г. г. Силиу Доломъръ,
генералъ Комисаръ за
малцинствата, Н. Ходоръ,
генералъ секретаръ на
областѣа Комеши, Н. В.
Пр. I. Vasarhely епископъ
на унгарската църква,
Викторъ Мартонъ Аронъ
новоназначения епископъ
на романо-католическата
църква и г. г. Николае Бан-
фи, бившъ м-ръ и прѣд-
ставителъ на унгарскитъ кул-
турни организации, Szasz
Paul, прѣдседателъ на
Дружеството на унгарски-
тъ земледѣлци.

Подложена бѣ на разисква-
не проблемата за инка-
риране на унгарското ма-
лцинство въ Фронта на
Нац. Възр. на основание
на закона и на публи-
кацията правилникъ за ор-
ганизирани на този фронтъ.
Дойде се до съгласие
върху принципъ, който да
направи възможно вла-
нѣето на унгарското ма-
лцинство въ организацията
на Фронта на Национал-
ното Възраждане.

Читателю,
Плати ли се абонамента?

Монитъ дунни нощи...

Разказъ отъ Николай Минчевъ

(продължение отъ бр. 315)

Насѣдали тукъ тамъ край
крѣститъ и батозата, казачи-
тъ мѣляха. Нощитъ хладъ
и тъмнина постепенно ги за-
буляваха исе сливаха въ едно
хладно и пълно млѣчание, ко-
ето се наслагеше надъ полето,
надъ хрѣститъ и надъ насъ. Съ-
кашъ скръбната случка, която
прежидна бесприютно бучене
на батозата накаръ всички на-
колко да онемѣятъ.

Млѣчакъ.
Издъ задъ далечнитъ баири,
издъ дола, се показа тѣжна,
червена луна и залъ полето съ
мекъ сладка свѣтлина. Въ уста-
та на батозата бѣсѣаха лѣ-
сѣни и жѣлѣни вѣбъ. Съ-
кашъ огромна хена, застанала
върѣдъ нощта на мъртва пу-
стина, страхотно бѣ издигнала
мучуна нагоре, подушила ми-
ра на вѣрно изтекла кръвъ...
Минаха часове. Но никой не
заспиваше. И никой не нару-
шаваше молитвената тишина.
Само скръбта на всички ги
съкашъ мумолеше изъ слама-

та въ която почивахме, и която
полуоборѣщае уморитъ ни
тѣла.

Чакахме каруцата.
И наистина. Наблюдавме
жѣлѣни каруцѣ съ заеде
скрѣца самотно въ нощта, ко-
лата.

Нѣкой се зададе откъмъ са-
лѣтъ съ едрата лѣта и полу-
гласно събщи:

„Иде каруцата!“

Наизлъбохме изахъ кръст-
цитъ и сламата и заобиколи-
ме колата.

Седнахъ турски върѣдъ пра-
вни салѣтъ на каруцата и
спуснахъ ръце въ скута си,
привлеченъ надолу, бѣзъ да
изгледъ очи и да погледне
нѣкого, бай Пенко събщи:

Издъхнахъ... още по пѣтъ
болничатъ... тихо... бѣзъ
вѣкъ, бѣзъ охания, бѣзъ да
дума, Митко издъхнахъ...
Бедно! И тѣхъ тѣхъ си по-
чухъ глухо и спѣшно... хлѣ-
наме. Издъхнахъ се: край
неговата сѣнка, седнахъ единъ
до другъ, Грѣша и Таня
плачеха въ тъмнината...

въ една скръбъ и залъ наново
сърцата ни. Единъ по единъ,
казачитъ се источиха и потѣ-
наха въ тъмнината наоколо.
Около каруцата на бай Пенко
постепенно опустъ. Той сто-
я минута така, после млѣкомъ
опѣна изидитъ и клонявайтъ
добитѣа потеглиха.

Каруцата се изгуби въ тъм-
нината, нататкъ мѣкъ селото,
откъдето едва долитахъ късѣтъ
кучешки лай.

Нощта бѣ напреднала доста.
Тиха и тѣжна лѣтна нощъ.

Отъ горе свѣтѣха милиарди
звѣзди. Азъ още стоахъ пѣлъ
и неподвиженъ до батозата.
После се залузахъ, олюбявайки
се, изъ чернитъ кучина слама
и засѣвчехъ кръстѣ. Минавай-
ши покрѣй единъ кръстѣтъ, азъ
чухъ глухо и спѣшно... хлѣ-
наме. Издъхнахъ се: край
неговата сѣнка, седнахъ единъ
до другъ, Грѣша и Таня
плачеха въ тъмнината...

Отминахъ. Върхъхъ съ за-
творени очи. После нагнахъ въ
едрата слама на голѣния са-
лъкъ, краката ми отмаляха,
подкосиха се, азъ коленичихъ

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

падналъ въ нея и заровихъ
такъ чело...
До късно презъ нощта, сти-
чащи се по сламкитъ надолу,
шумотѣхъ обилии и горещи
сълзи...
На сутринта бѣ Негѣля. Вър-
шачката не работеше. Нѣкои
отъ казачитъ заминаха въ гра-
да. Останалитъ, презъ цѣлия
денъ пригѣвяха като болни
около въ селото. Никой не о-
тиде въ селото да нѣ „водака“,
Жалѣхъ всички... Блѣднитъ
образъ на Митко изпѣва душ-
та въ всички...
Единъ старъ казакъ ни по-
даде млѣчно едно опрашена
дрѣха. Върхната дрѣха на Ми-
то, забравена нѣкуда изъ сла-
мата. Прибравъ я. Нѣя никой
не щѣ я потърси. Че Митко
нѣмаше нийде никого. Тѣхъ
остане у менъ... Седнахъ на
сламата и я сложихъ до себе
си. Наоколо бѣше все тѣхъ
си и тѣжно. И цѣлитъ денъ
мина таку...
На сутринта, когато вър-
шачката забуча наново, азъ
дълго гледахъ, бѣлѣщица
пѣкъ къмъ града. Чакахъ да
се завърши Грѣша и Таня

темврийска вечеръ и вливащи
се въ душата ми...

„Защо дойде? Нали защото
чужденитъ вѣтъ на една
завѣла душа?“

Нали за това имен-
но? — Азъ знаехъ, че ще
срѣсна въ живота си, имен-
но тѣхъ — ми казваше ти — на-

Правилника на закона за създаването на „Фронта на Националното Възраждане“

Чл. 1. „Фронта на Националното Възраждане“, е единственият политически организация в Ромелия.

Чл. 2. — Той има за цел въздигането на Отечеството чрез засилването на националната идея и на солидарността на нейните чед, закрепване на семейството като социална ядка, създаване на един духовен живот, чрез развиване на християнската вяра и на туземната култура, чрез материално преуславяне, чрез задължителността и почетността на труда.

Чл. 3. — Може да иска записаност си въ „Фронта на Националното Възраждане“, всеки ромънел мжж или жена, който споделя искрено възрожденски идеали, които си слава та организация; който утвърждава действително една от трите професии (законодателна, правна или конституционна); който не е претърпял никаква угулна присада и който се подчинява на вътрешната дисциплина на „Фронта“.

Чл. 4. — Записването на членови става въ съответния общински секретариат, който удебрява въ срокъ отъ три месеца.

Чл. 5. — Всъщ членъ има възможността да сътрудничи лично за осъществяването на целта на „Фронта“, получавайки се отъ правата и свободата, които му сж признати отъ Конституцията.

Чл. 6. Политическата дейност на членови на „Фронта“ се развива въ рамките на културните или професионални организации, авторизирани отъ законитъ.

Чл. 7. Единственският мандатна записан въ „Фронта на Националното Възраждане“ могат въ собствени секции да си валифициратъ правата които имъ сж осигурени отъ съществующитъ закони.

Чл. 8. — „Фронта на Националното Възраждане“ е задълженъ да разгласява своята основна идеология, направлявайки обществения дух въ тая насока.

Той сжмо представяния граждански интереси и тия на професитъ (професионалитъ) предъ правителството, на което предава всички искания. Изащо той осъществява правителството въру въръзка на обществения администрация.

Чл. 8. — Забранено е на всъщ изпитвателни органи „Фронта“ (професионалитъ) да правя съобщения отъ лични или общ характер, къмъ общественитъ власти.

Всички съобщения се правятъ само чрезъ Генералния секретариатъ направо на правителството.

Чл. 9. — Решающитъ органи на „Фронта на Националното Възраждане“ сж: Директората и Всичия Националенъ Съветъ.

Чл. 10. — Директората се състои отъ 24 члена, отъ които 8 представляватъ земеделското и рачния трудъ, 8 сж търговията и индустрията и 8 за интелектуални професии. Тя правятъ частъ отъ Всичия Националенъ Съветъ.

Чл. 11. — Всичиятъ Националенъ Съветъ се състои отъ 150 члена, по 50 отъ всъщ категория професии, предвидени въ Конституцията.

Чл. 12. — Членови на Директората и Всичия Националенъ Съветъ, сж назначени чрезъ Крайски Указъ за 2 години и по предложение на Министерския Съветъ.

Чл. 13. — Заседанията на решаващитъ органи, сж председателствувани отъ единъ съ членови, посоченъ чрезъ жребие.

Председателя на Министерския Съветъ, или неговиятъ заместникъ, може винаги да си сива и председателствуватъ тия заседания. Обикновено тия органи се събиратъ тогава, когато, единъ отъ Генералнитъ секретари на „Фронта на Националното Възраждане“ ги сива или една трета отъ членови ги искатъ.

Чл. 14. — Всичиятъ Националенъ Съветъ формулира политическитъ директиви на

ХРОНИКА

— Стгласно чл. 48 отъ закона за срганизирането на Турзма, при пристигането въ хотела, или интериора, пжмича се преще единъ бюлетинъ, където сж показани условията на пребиваването. Откъдето се наказва сж глоба отъ 500-2000 лей.

Националниятъ Туристически Институтъ, стария си да одикани тзи бюлетини, яписвайки въ тхъ само строго неособенитъ текстъ, е наредилъ съставянето на специални карети, чейто псва е 13 лей, всъщ съдържайки по 100 лей.

Тзи карети следа да бждатъ набвени отъ вуждающитъ се отъ Националниятъ Туристически Институтъ, улга на Wilson Nr. 8 Висигрей, или отъ Дружеството Ромънелъ—представителъ на Националниятъ Туристически Институтъ ул. Doamnei № 1 етаж II.

— На 8 Януарий т.г. по инициативата на Константинъ печатарски работници, чрезъ делегата си г-нъ Хр. Смоковъ, се пристави къмъ организиране на печатарскитъ работници въ Морската област. Почти всички тукушени печатарски работници се присъединиха къмъ тая идея и посочиха за свой делегатъ колегата си Петъръ Йосефъ, тмъ когото трбваше да се обрнати възгласитъ.

Това организиране става на базата на новия законъ за бреснитъ.

Подобна организация сж образували и строителнитъ работници.

Дисциплинаритъ наказания се прилагатъ отъ Окржния секретаръ за членови отъ общинскитъ организации сж право на зелькъ къмъ по висшя иерархически органъ.

Дисциплинаритъ наказания на окржнитъ и общинскитъ секретари се прилагатъ отъ Директората. Тхъ се даватъ на основание на анва на —

Чл. 30. — Членови на „Фронта на Националното Възраждане“ които укажватъ частъ отъ тая или организации, дори интернационални се бждатъ изключени направо отъ организацията — прилагайки имъ се същевременно наказанията предвидени въ съществующитъ закони.

Чл. 31. — Фронтъ на Националното Възраждане“ е юридическа личност, можейки да има имоти или да организира предприятия сж экономически характеръ като: кооперативи и др.

Фондовете въ „Фр. на Нав. Възр.“ сж образувани отъ вноскитъ, давания и приходитъ, и мотатъ и предприятията му.

Чл. 32. — Създаватъ се като спомогателни форми на „Фр. на Нав. Възр.“ части отъ национални милиции.

Тхъ се функциониратъ на основание на единъ специаленъ правилникъ опеделящъ Комаментитъ, Генералъ, шабъ и начина на функционирането.

Чл. 33. — Женитъ записани въ „Фронта на Нав. Възраждане“, се могатъ да образуватъ специални формирования сж определени мисии.

Чл. 34. — Всичи членове на „Фронта на Нав. Възраждане“ се полагатъ катъ за върност на Краля и на организацията отъ която правятъ частъ.

Чл. 35. — Девиза на „Фронта на Националното Възраждане“ е: „Краля и Нация — Трудъ и Въра“.

Чл. 36. — Подарена на членови се прави чрезъ вдигане дъската ржа нагоре и произнасяне думата „Съгласитъ“.

Чл. 37. — Централното седяще на „Фронта на Националното Възраждане“ се намира въ столицата на държавата.

— Г. Иванъ Михайловъ и жена Ганка Цонкова ще се женятъ въ Неделя 15 Т. м. въ черковия „Са Тръка“ — Базарджикъ.

Надгравалитъ ще се приеми въ черковия.

Настоящето замъкъ отидли псани.

— Мбното окржко полково окржко (Черкулъ де Рекрута) съобщава на всички граждани, сж започна да завбрява удоволнитъ билети (диретитъ) по набори, както следа:

1935 наб. на 9 Януар. т.г.	
1934	10
1933	11
1932	12
1931	13
1930	14 и 16
1929	17 и 18
1928	19 и 20
1927	21 и 23
1926	25 и 26
1925	27
1924	28
1923	31
1922	1 Февр.
1921	3
1920	4
1919	7
1918	8
1917	9
1916	10
1915	11
1914	13
1913	14
1912	15
1911	16

— Оня денъ, следъ продължително боледуване, се почина сивтъ на нашитъ сггражданинъ г. Стефанъ Беровъ — Борисъ Ст. Беровъ, ул. отъ 6 и класъ.

Нашитъ съболезнования.

— Преди нколко деня е изгоряла шабелската мелница на сещ. Циповъ. Пожара е произлязалъ отъ запалването на единъ лагеръ.

Загубитъ възвзаватъ на нколко милиона лей.

— ВАЖНО за БЕЗДЕТНИТЪ. Вдовина, поради нестойтелността, дава за осигуряване детето си — момченце на година и половина, здраво и запазено.

Справка редакцията.

— Презъ нощта на 12 сръшу 13 т. м. неизвѣстни крадци сж влѣзли въ домъта на сггражданина ни г. Иванъ Колевъ, ул. Руду чель Маре, и вдигнали много дреки и пощажина.

ВНИМАНИЕ!

СТУДИО-ФОТО „ДУКСЪ“

П. Николовъ & Г. Ганевъ
ул. Пр. Фердинандъ 39 — Базарджикъ

Специаленъ лабораторъ. Работа бърза и акуратна. Модеренъ салонъ на снимки. Изпълнява артистично всакикакъ видъ фотографии. Промива любителски ямешта, филми. Преработва всакикакъ видъ портрети. Усещава и лктура отлично.

Атенето постоянно отворено и на разположение на клиентелата.

Посетете ва да се уверите!

Мелница „Мусубей“

Единствена най-модерна, валсова систематическа мелница въ окржа, с. И. К. БРАТИЯНУ (Мусубей).

Мащини и приспособления — последна дума на техниката.

Качество, колчество, честност — Гарантирани

Подъ ръководството на прочутия специалистъ-бръшнаръ ИОХАНЪ.

Не се подаватъ на различни злонамерни слухове по отношение на мелницата.

Едно само посещение е достатъчно да ви увери

Съ почитъ

Собственикъ: ПЕТКО ЖЕЛЪЗОВЪ

Дърводѣлка Фабрика „ЗАХОРВАСТЪ“

ул. И. Г. Дукъ № 50
(сръшу желъзарски магазинъ на г. Нв. Димитровъ)

Най-финна и артистична изработка на мобили Различни дървесни изделия. — Подарява на земеделски машини (бугари, жетварки и пр.)

Отлично обезпеченъ стругарски отдѣлъ подъ ръководството на специалисти.

Изработване на главини, калъпи за калъпи бибери и всевъзможни стругарски произведения.

Специални машини единствени въ окржа за рязане на дървета и дъски отъ най-различни дѣбели.

Работа гарантирана, събѣтъ и чиста.

ЦЕНЪ КОНКУРИРАЩИ

Едно само посещение въ ателието на фабриката ни, най-обзаведена въ окржа, съ всички машини, пособия и принадлежности, ще ви увери.

Съ почитъ: Дърводѣлка фабрика „ЗАХОРВАСТЪ“ — Базарджикъ

Дим. К. Каракашевъ
ул. „Колонелъ Велику“ № 2
Базарджикъ

Добре асортирана БАКАЛИЯ съ всички видове колониални изделия, а именно: бон, галантерия и разни дребноти.

Едновременно разполага и съ всаки качества брашна.

Предлага на най-нисоки цени

Г-нъ Д-ръ М. Митранъ
(Зембогваръ)

Изпълнява всички збогтежни работи.

Кабинетътъ е снабденъ съ последнитъ модерни инсталации.

Ул. Principesa Mariaora No. 8 (сръшу г. Адвокатъ Приховъ) — Базарджикъ.

Гърса да купя: държавни облигации, данъчни бонове и акции на банка „Урбана“ и „Индустрия и Комерцъ Доброджанъ“.

Правя осигуровки за живота, пожаръ и гр.

Г. АТАНАСОВЪ

Осигурително д-во „National“ — Базарджикъ.

ул. Пр. Милъ 21.

Д-ръ Петъръ Пачевъ
хирургъ

Завършилъ медицинскитъ факултетъ при университетъ въ ГРАЦЪ—АВСТРИЯ

Радиоскопия, радиграфия, ултра виолетовъ лъчи.

прима болни въ медицинскитъ си кабинетъ на ул. на Regele Carol 37, Bazarjic, въ бившето здание на Добри Русковъ.

Продава се къща

Състоица се отъ 3 етажа, нова постройка, нахладна се на площта 30 Юния, сръшу общинскитъ халъ № 2. Продажба ведъга.

Справка въ редакцията.

Типография „COMERCIALA“ Bazarjic